Proletari din toate ţările uniţi-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX
nr. 46 (676)
joi 13 noiemb.
1958
8 pag.
30 bani



TRIBUNA OFICIALA IN TIMPUL MITINGULUI

ANIVERSAREA MARELUI OCTOMBRIE

Intreg poporul muncitor al ţării noastre a sărbătorit cu drag cea de a 41-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie, zi scumpă milioanelor de oameni ai muncii de pretutindeni.

Zorii lui 7 Noiembrie au găsit capitala patriei înveşmîntată sărbătoreşte şi răsunînd de cîntece. Din toate colţurile oraşului coloane de oameni ai muncii, purtînd drapele, panouri festive şi buchete de flori, se îndreptau către stadionul Republicii, unde avea să se ţină mitingul închinat măreţei aniversări. La ora 9 peste 60.000 de reprezentanţi ai oamenilor muncii din capitală umpluseră tribunele. Pe gazonul stadionului erau aliniate detaşamentele gărzilor muncitoreşti, simbol al tăriei clasei muncitoare. Grupuri de sportivi şi dansatori în costume naţionale înfloreau verdele crud al ierbii. Portrete ale conducătorilor clasei muncitoare şi flamuri purpurii împrejmuiau marele stadion.

La ora 10 aplauze şi urale nesfîrşite au salutat apariţia la tribuna oficială a conducătorilor partidului şi guvernului nostru, în frunte cu tovarăşii Gheorghe Gheorghiu Dej şi Chivu Stoica. Un grup de pionieri au oferit conducătorilor buchete albe de flori.

In tribuna oficială au luat de asemenea loc A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice în ţara noastră şi general-maior I. P. Juravlev, ataşat militar naval şi al aerului al U.R.S.S.

Erau de asemeni prezenţi membri ai Comitetului Central al P.M.R., membri ai guvernului şi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale, conducători ai organizaţiilor obşteşti, muncitori fruntaşi, oameni de ştiinţă şi artă, militari, ziarişti, diplomaţi străini.

Fanfara militară, însoţită de un cor uriaş, intonează Imnurile de Stat ale Republicii Populare Romîne şi Uniunii Sovietice.

Mitingul e deschis de tovarăşul Florian Dănălache, membru al C.C. al P.M.R., prim secretar al Comitetului Orăşenesc Bucureşti al P.M.R.

In numele şi din însărcinarea C.C. al P.M.R. şi al guvernului R.P.R., tovarăşul Vladimir Gheorghiu, secretar al C.C. al P.M.R., transmite oamenilor muncii un fierbinte salut şi felicitări cu prilejul celei de a 41-a aniversări a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie. Cu vii aplauze au întîmpinat cei prezenţi cuvîntarea tovarăşului A. A. Epişev, ambasadorul Uniunii Sovietice la Bucureşti, care a transmis poporului nostru salutul frăţesc al popoarelor sovietice, urări calde de noi succese în munca de construire a socialismului, de continuă înflorire a patriei noastre. Nespus de emoţionaţi au fost participanţii la miting cînd tovarăşul Epişev a rostit în limba romînă ultima parte a cuvîntării sale.

Au mai luat apoi cuvîntul muncitorul fruntaş Ilie Gheorghe, de la uzinele 23 August şi artistul poporului Costache Antoniu, care au vorbit despre marea prietenie ce ne leagă de poporul sovietic, despre dragostea şi recunoştinţa vie a poporului nostru faţă de Uniunea Sovietică.

Spre cerul de toamnă se înalţă mănunchiuri de baloane colorate. Porumbei albi, simbol al păcii, ţîşnesc în văzduh. Răsună de pretutindeni lozinci care slăvesc marea sărbătoare.

In acordurile solemne ale Internaţionalei, intonată de miile de participanţi, mitingul ia sfîrşit. A fost o sărbătoare de neuitat, închinată măreţului Octombrie care a deschis omenirii un drum nou. Oamenii muncii din patria noastră şi-au afirmat încă o dată, cu acest prilej, ataşamentul faţă de nepieritoarea învăţătură leninistă, hotărîrea lor nestrămutată de a munci cu avînt pentru înfăptuirea socialismului, de a apăra pacea.



Aspect de la miting

SARBATOARE LA MOSCOVA

Moscova, Piaţa Roşie, 7 Noiembrie 1958... Prin aerul sticlos şi rece al dimineţii răsună limpede bătăile orologiului din turnul Spaski: e ora 10. Pe poarta turnului iese maşina deschisă în care se află mareşalul Malinovski, ministrul Apărării al U.R.S.S., care primeşte raportul de la comandantul paradei, mareşalul Moskalenko. După ce îi felicită pe ostaşi, mareşalul Malinovski rosteşte o caldă cuvîntare.

Uralele nesfîrşite, acordurile puternice ale Imnului de Stat al U.R.S.S., bubuitul salvelor de tun, poartă pe deasupra pieţii un suflu solemn, sărbătoresc, covîrşitor. Apoi o clipă de linişte, urmată de zgomotul uniform al motoarelor. Parada militară a început!

Prin faţa tribunei de pe Mausoleul lui Lenin şi Stalin, tribună în care se află conducătorii iubiţi ai Partidului Comunist şi ai guvernului sovietic, trec tancuri grele, tunuri, instalaţii antiaeriene autopropulsate, aruncătoare de mine cu reacţie. Armele acestea moderne, perfecţionate, vădesc tăria de oţel, invincibilitatea glorioasei armate sovietice.

După parada militară urmează defilarea sportivilor, deschisă de grupuri de motociclete şi maşini de curse. Cluburile sportive poartă, unele, steagurile tuturor republicilor unionale, iar altele steagurile tuturor ţărilor lagărului socialist. Un numeros grup de gimnaşti înscriu cu trupurile lor numele drag al lui Lenin.

Coloana elevilor din rezervele de muncă lansează în mijlocul pieţii macheta unei nave cosmice, pe care scrie: „Moscova-Lună-Marte-Moscova". Şi alţi sportivi lansează mici rachete argintii, aeromodele, baloane.

Strecurîndu-se printre rînduri, pionieri îmbujoraţi de emoţie urcă în fugă la tribună, oferind flori conducătorilor.

Incepe apoi demonstraţia oamenilor muncii. Stoluri de drapele unduiesc deasupra mulţimii. Demonstranţii poartă panouri cu chipurile marilor dascăli ai proletariatului, cu chipurile conducătorilor ţării sovietice, şi lozinci ale păcii, ale construcţiei comunismului. Val după val, coloană după coloană, oamenii sovietici trec prin faţa tribunelor, raportînd cu mîndrie despre minunatele lor succese. Cei de la uzinele „Lihaciov" au realizat sute de autocamioane peste plan. Combinatul „Krasnoholmsk" a dat în cinstea sărbătorii aproape jumătate milion de metri de ţesături. Trustul „Mosjilstroi" a dat de la începutul anului peste o sută de mii metri pătraţi de locuinţe, în afară de grădiniţele de copii şi creşe.

Şi nesfîrşit e şiragul victoriilor. Victorii măreţe, care sînt tot atîţia paşi înainte pe drumul făuririi comunismului. Drumul acesta luminos, înalt, a început în acele zile cîincene de Octombrie, cînd proletariatul rus, în frunte cu partidul său, a sfărîmat lanţurile capitalismului, instaurînd puterea sovietică.

Sînt 41 de ani de atunci. Poporul sovietic sărbătoreşte cu entuziasm această zi. O sărbătoreşte cu mîndria izbînzilor, cu încrederea fermă în viitorul fericit şi paşnic...



Din viața PIONIEREASCĂ

Cum să traducem în viață Hotărîrile Plenarei a V-a a C. C. al U. T. M.

INVĂȚAȚI
INVĂȚAȚI
INVĂȚAȚI

(V. I. Lenin)

Hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. spun :

„Comitetele regionale, raionale și orășenești U.T.M. trebuie să orienteze munca unităților și detașamentelor de pionieri pentru ca acestea să considere ca una din principalele lor sarcini dezvoltarea la pionieri și școlari a dragostei față de învățătură, față de însușirea temeinică a cunoștințelor predate în școală". De problema cea mai importantă a școlii, învățătura, se ocupă, firește profesorii și învățătorii voștri. Dar Hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. se adresează și activului pionieresc și fiecărui pionier în parte. Pentru că și voi puteți și trebuie să ajutați aci. Totul e însă să știi cum să dai acest ajutor.

In primul rînd, toți acei care s-au obișnuit să nu prea învețe, trebuie să înțeleagă că răspund de acest lucru în fața grupei și a detașamentului. Și pot înțelege aceasta numai dacă grupa sau detașamentul îi va chema să dea socoteală pentru comportarea lor. Deci, adunările în care sînt discutați cei ce nu vor să învețe, constituie un bun mijloc de îndreptare pentru ei. Opinia pionierilor care țin la onoarea detașamentului lor, este o bună armă împotriva lenei și a nepăsării.



Detașamentul și unitatea au însă gazete de perete și chiar panouri satirice. Nu se poate ca acei leneși, aspru criticați prin acest mijloc să nu-și dea seama că greșesc. In unele unități de pionieri, e folosită cu succes brigada satirică pioniereacă care, cu ajutorul cîntecului și al versurilor, îi face să roșească pe cei leneși și indisciplinați.

Desigur, există și cazuri în care unii școlari au greutăți la învățătură. Aceștia trebuie îndrumați spre orele de meditație pe care le organizează școala și care sînt conduse DE CĂTRE PROFESORI.

Pionierii se pot ajuta și între ei făcîndu-și lecțiile împreună (nu copiind temele unul de la altul).

Un important ajutor îl poate da grupa sau detașamentul prin discuții asupra felului în care să se împartă timpul pentru învățătură. De asemenea e bine ca președinții să discute adesea, individual cu cei ce obțin note proaste.

*

Hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M. leagă însă această însemnată problemă a învățăturii de o alta tot atît de însemnată: „Prin întreaga lor activitate unitățile de pionieri trebuie să contribuie la dezvoltarea dragostei față de munca fizică și A INTERESULUI PENTRU MINUNATELE CUCERIRI ALE ȘTIINȚEI ȘI TEHNICII".

...Și care dintre voi nu este pasionat de ultimele realizări ale științei și tehnicii, de marile realizări ale Uniunii Sovietice, prima din lume care a făcut ca în jurul pămîntului să se rotească sateliții artificiali?

Unitățile și detașamentele trebuie să răspundă pasiunii firești a școlarilor și pionierilor pentru știință și tehnică, organizînd, cu ajutorul profesorilor, adunări cu temă închinate noutăților în știință și tehnică, vizitarea cabinetelor tehnice din întreprinderi, întîlniri cu oameni de știință, expediții științifice și să antreneze pe toți pionierii să participe la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri. Participînd la „Concursul micilor tehnicieni" pionierii pot să deprindă de pe acum meserii interesante ca aceea de strungar, electrician, sudor, constructor, lăcătuș etc.

In detașamentele de la sate se mai poate discuta, pe înțelesul tuturor, despre metode agrotehnice avansate, se pot organiza întîlniri cu agro și zootehnicieni iar în cadrul „Concursului micilor naturaliști" pionierii și școlarii pot să aplice practic metodele înaintate de muncă în agricultură și își pot creea chiar mici laboratoare.

(continuare în pag. a III-a)

Din Regulamentul organizației de pionieri

DETAȘAMENTUL DE PIONIERI

Detașamentul cuprinde grupele de pionieri din aceeași clasă sau din clase apropiate. Detașamentele se creează în toate unitățile de pionieri care au peste 20 de pionieri. In școlile în care numărul pionierilor este mai mic decît 20, unitatea de pionieri nu se mai împarte în detașamente, ci pe grupe.

Detașamentele trebuie să cuprindă pionieri din aceeași clasă. Și acest lucru este firesc. Copiii învață împreună, interesele, dorințele și munca lor se aseamănă. Sînt de aceeași vîrstă, se cunosc. Muncind împreună, luînd atitudine împotriva celor care se abat de la disciplina pioniereacă, se creează un colectiv puternic, sentimentul de onoare a detașamentului. In sfîrșit, membrii colectivului de conducere aflîndu-se în permanență în mijlocul pionierilor din detașament, au posibilitatea să-i cunoască pe aceștia, să intervină ori de cîte ori este nevoie.

Numai în cazul în care numărul pionierilor dintr-o clasă este mai mic, atunci se organizează detașamente cu pionierii din clasele paralele sau apropiate.

COLECTIVUL DE CONDUCERE AL DETAȘAMENTULUI SARCINILE COLECTIVULUI

Activitatea pionierilor dintr-un detașament este organizată și îndrumată de către colectivul de conducere al detașamentului. Din colectiv fac parte: președintele detașamentului, președinții grupelor care alcătuiesc detașamentul și instructorul de detașament.

Președintele detașamentului este ales de adunarea detașamentului de pionieri, prin vot deschis, la începutul fiecărui an școlar. Președinții grupelor sînt cei care au fost aleși la adunările de grupă. Instructorul de detașament nu este ales ci e numit în această muncă de către organizația de bază U.T.M. care îndrumă unitatea. Instructorul face parte din colectivul de conducere al detașamentului și îndrumă îndeaproape întreaga activitate a acestuia.

Colectivul de conducere al detașamentului este ajutat și sprijinit în munca sa de către dirigintele sau învățătorul clasei. Impreună, sprijină pionierii din detașament să îndeplinească programul de activități.

Așa cum reiese din Hotărîrile Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M., colectivul de conducere al detașamentului controlează munca grupelor și urmărește ca acestea să țină adunările cu regularitate și să-și îndeplinească sarcinile. Tot colectivul mobilizează și îndrumă pionierii din detașament să participe la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri: „Să ne cunoaștem ținutul natal", „Concursul micilor naturaliști" și „micilor tehnicieni", „Concursul cultural artistic", „Spartachiada pionierilor și școlarilor".

Organizarea în mod plăcut și instructiv a timpului liber al pionierilor din detașament, este de asemenea o preocupare a colectivului de conducere.

(continuare în pag. a VII-a)

SIMBOLURILE ORGANIZAȚIEI DE PIONIERI

Cravata roșie

„Cînd primești cravata
S-o păstrezi cu drag
Roșul ei e frate
Cu cel de pe steag"

— Noroc, băieți!

— Ziua bună!

Vasile Laciu, pionier în clasa a VII-a, își struni calul.

— Da-ncotro?

— Colea, în luncă.

Vasile privi cerul. Nori negri atîrnau grei deasupra pămîntului.

— Măi, băieți, vine furtuna.

Băieții erau mici dar curajoși, Vasile îi cunoștea pe amîndoi.

— Nu-i nimic, noi tot ne ducem. Și plecară în trapul grăbit al cailor.

Puțin după aceea se porni furtuna. Părea că norii vineții s-au spart dintr-odată, potopind pămîntul. Vasile, ud pînă la piele se adăpostise, cu cal cu tot, sub un pom, pe un delușor. De acolo văzu în depărtare valea strîmtă, năpădită de ape, și un gînd îi sfredeli mintea: „Băieții! Erau curajoși, dar totuși mici. Iar șuvoaiele cînd se porneau, puteau doborî nu numai oameni dar și copaci. O clipă cumpăni doar, apoi se năpusti la vale. Apa creștea mereu. Calul sforăia și nu voia să mai înainteze. Dar Vasile se ținea tare în spinarea lui și nu-l slăbea o clipă. Apa ajunsese pînă la pieptul calului. „Hei, măăăă!" Nici un răspuns! Inainte! Tot înainte! Vasile simțea cum îl cuprinde frica... „Măi băieți, măăăi!!" Ropotul ploii acoperea totul.

...Ii descoperi pe neașteptate, agățați cu desnădejde de trunchiul unui pom. Caii fugiseră. „Repede, sus! Cît mai e vreme!" Șuvoiul îi mîna acum de la spate. Calul se poticnea des, cu povara din spate. Atunci Laciu sări în apă și luă calul de dîrlogi. Apa îi venea pînă la piept iar cînd se învălurea îl izbea peste față, orbindu-l. Merseră așa un ceas sau un veac, apoi apa începu să scadă. Dincolo de coama dealului nu era nici urmă de șuvoi.

Această întîmplare, petrecută în comuna Basarabi, regiunea Constanța, a fost relatată cu cîtăva vreme în urmă de ziarul nostru. Reporterul nostru care a stat de vorbă cu Laciu Vasile, l-a întrebat: „Ce anume te-a îndemnat să faci această faptă curajoasă?" Laciu a răspuns scurt și cuprinzător: „Sînt pionier și îmi cinstesc cravata roșie".

★

Roșul cravatei e frate cu cel de pe steag. Cravata e o părticică din steagul de luptă al clasei muncitoare. De aceea pionierii o iubesc și o respectă. Organizația de pionieri ajută pe purtătorii cravatei roșii să crească oameni adevărați, curajoși, buni cetățeni, patrioți. Zoia a fost pionieră, Alexandru Matrosov a fost pionier, Oleg Coșevoi de asemenea. Fiecare pionier cunoaște numele acestor eroi și vrea să le semene.

Cravata roșie are trei colțuri. Ele simbolizează legătura strînsă între cele trei generații: comuniștii, utemiștii și pionierii.

Respectul și dragostea pentru cravata roșie nu se dovedesc numai prin fapte mari, ci și prin felul în care pionierul își păstrează și își poartă cravata zi de zi.

Pionierul poartă cravata totdeauna curată, frumos călcată, cu nodul făcut corect. Redăm alăturat felul cum se execută corect, nodul cravatei roșii.



Pe marginea discuţiei

AL MEU şi al nostru

„Şantierul" clasei a V-a

Clasă nouă. Frumoasă într-adevăr, dar nu ca aceea pe care o părăsiseră. In clasa lor, în care învăţaseră patru ani, acum învăţau alţi copii. Chiar în prima zi de şcoală le puseseră în vedere: „Băgaţi de seamă cum păstraţi clasa! Ia uitaţi-vă ce frumoasă e!"

Emilia ofta necăjită. Maricela la fel. Amîndouă erau „gospodinele" recunoscute ale detaşamentului. Au început şi primele ore de cursuri, fiecare şi-a găsit un loc în bancă. Dar parcă ceva nu mergea... Vezi, nu era „ca dincolo" cu perdeluţe la geamuri, cu feţe de masă pe bănci, flori... „Ei nu, aşa nu se poate!" şi-a zis într-o zi Emilia. Şi s-a dus să se sfătuiască cu Maricela. In jurul lor s-au adunat curînd şi ceilalţi. „Facem clasa ca „dincolo". Ne-am înţeles?"

A doua zi după ore, s-a deschis „şantierul clasei a V-a" „Brigada mixtă măturat-spălat-lustruit" a intrat în funcţiune sub conducerea Emiliei. Maricela supraveghea cele două brigăzi de fete: „croit perdele şi feţe de mese" şi „festonat". O altă brigadă se ocupă de împodobirea clasei.

Munca a durat vreo patru ceasuri, iar după patru ceasuri totul arăta schimbat. A doua zi dimineaţa cînd au venit din nou la şcoală acel „ceva" care „nu mergea" dispăruse. Iar Emilia a exclamat bucuroasă: „Ei acum e ca „dincolo"!

Clasa a V-a, despre care e vorba în acest articol, este a Şcolii medii mixte nr. 3 din Galaţi, iar copiii de aci sînt vestiţi încă de acum 4 ani pentru grija pe care o au pentru clasa lor.

Doi colegi de bancă — doi Victoraşi

In clasa noastră avem doi „aviatori". Sînt atît de îndrăgostiţi de această meserie, încît n-au deloc astîmpăr nici măcar în timpul orelor. Intr-o zi, în timp ce tovarăşul profesor ne explica lecţia, pe banca lui Cristache Gheorghe, a apărut un avion. Dacă l-ar fi lucrat din lemn sau metal, l-am fi felicitat cu toţii pe colegul nostru. Inchipuiţi-vă însă că la săpat în bancă, cu briceagul. Şi cum avionul are nevoie de teren pentru aterizări şi decolări, Neagu Viorel, a „sculptat" cu briceagul în bancă şi aerodromul. Cei doi colegi de bancă distrug bunurile şcolii. Eu, ca utemist, i-am mustrat pentru ceea ce au făcut, dar ei n-au vrut să înţeleagă şi au încercat să dea în mine. Mi-e ruşine că în clasa noastră avem băieţi care seamănă cu Victor din povestirea dumneavoastră. Aş vrea să scrieţi despre ei în ziar ca să afle şi alţi pionieri ce ocupaţie „frumoasă" au cei doi colegi ai mei.

GHIŢA MARIN
cl. a VII-a
comuna Letca Nouă, raionul Drăgăneşti-Vlaşca regiunea Bucureşti

NOTA REDACŢIEI: Precum vedeţi, am îndeplinit dorinţa lui Ghiţă Marin.

Nu vom îngădui distrugerea bunurilor obsteşti

În ziua cînd am primit numărul din gazeta în care aţi publicat reportajul „Victor, acasă şi la şcoală", în unitatea noastră a avut loc o adunare fulger la care am invitat pe toţi elevii din şcoală. După ce am citit acest reportaj, ne-am gîndit la atitudinea fiecărui pionier şi şcolar faţă de păstrarea bunurilor din şcoală. Cu bucurie vă putem spune că nu avem printre noi cazuri asemănătoare lui Victor. Noi păstrăm cu grijă bunurile obşteşti care au fost create prin munca poporului nostru şi pe care statul le-a dat şcolii să le folosim noi, elevii. Ne angajăm să facem în aşa fel încît niciodată să nu se întîmple la noi asemenea lucruri ca acelea descrise de dumneavoastră.

FILIP GAVRILĂ
cl. a IV-a
satul Lăschia, raionul Tg. Lăpuş
regiunea Baia Mare

Invăţaţi, învăţaţi, învăţaţi

(Urmare din pag. a II-a)

De asemeni, participînd la „Concursul să ne cunoaştem ţinutul natal" pionierii reuşesc să cunoască bogăţiile ţinutului lor, tradiţiile revoluţionare de luptă ale oamenilor muncii împotriva regimului burghezo-moşieresc pentru o viaţă mai bună, pot cunoaşte realizările obţinute în satul, oraşul şi regiunea lor în timpul regimului nostru democrat-popular.

Cîntecele şi jocurile sînt şi ele un mijloc bun pentru îmbogăţirea şi adîncirea cunoştinţelor. „Concursul cultural artistic" dă posibilitate pionierilor să cunoască tradiţiile culturale ale poporului nostru şi să le continuie.

Un mijloc bun pentru însuşirea cunoştinţelor şi adîncirea lor îl constituie şi confecţionarea materialului didactic. Lucrînd o planşă sau o hartă, veţi înţelege mult mai bine materia pe care o învăţaţi.

Invăţătura este prima sarcină a pionierului. Invăţînd bine, iubind ştiinţa şi tehnica, dovedeşti că vrei să fii de folos patriei, că îţi iubeşti patria. Iată ce este important să înţeleagă fiecare pionier, fiecare şcolar.

De ce?





In clasa a V-a B a Şcolii de 7 ani nr. 6 din Piatra Neamţ, s-a petrecut un fapt ciudat: Szabo Ecaterina, a rupt o bancă... „Ce-ai făcut Ecaterino? au întrebat-o colegii uimiţi: „Ei, ce-am făcut? s-a răstit ea... Mare lucru!" Vrînd să ne convingem şi noi dacă fapta Ecaterinei este sau nu de luat în seamă, ne-am adresat unor persoane de specialitate. Şi primul cu care am stat de vorbă, a fost tovarăşul Feştilă Vasile, tăietor de lemne, la I.P.B.A. (Intreprinderea de plutărit pe Bistriţa şi afluenţi).

Era foarte preocupat. Impingea cu ţapina buştenii pînă la locul de tăiere. Apoi, cu ajutorul fierăstrăului electric îi tăia la dimensiunile cerute. Pe chipul său se vedea numai încordare.

— Rău, foarte rău! ne-a spus el. Cum, se mai întîmplă astfel de lucruri?

Altceva nimic. Totuşi, i-am mulţumit pentru acest răspuns şi am pornit mai departe.

Tot aici, la I.P.B.A. l-am întîlnit şi pe tovarăşul Eftimiuţ Vasile. Atunci sosise din „cursă" şi era tare ostenit. Venea tocmai de la Mădei, un punct situat între Borca şi Broşteni. De două zile se afla pe drum. Aşa-i munca plutaşilor.





— Eu aş invita-o să facă o călătorie cu pluta, să vadă şi ea prin ce peripeţii trecem noi pînă ce aducem lemnul din care este făcută şi banca ei... — a răspuns tovarăşul Eftimiuţ.

La gater l-am întîlnit pe utemistul Pricop Toader. Pregătea fierăstraiele pentru tăierea rapidă a scîndurilor.

— Tovarăşe Pricop dumneata ce părere ai despre o pionieră care a rupt o bancă?

— Una singură: să fie pusă să stea în picioare, să scrie în picioare, iar ghiozdanul să-l lase... după uşă!

In sfîrşit, ultimul căruia ne-am adresat a fost tîmplarul Opre Dumitru. L-am găsit dînd la rindea nişte scînduri. Era foarte preocupat de munca sa, poate de aceea şi răspunsul său a fost scurt:

— Inseamnă că Ecaterina nu iubeşte munca. De aceea, nu o respectă nici pe a altora!...

Mai sînt necesare şi alte comentarii?

Text: E. DOBRESCU
Foto: GR. PREPELIŢA

Pe marginea discuţiei

AL MEU şi al nostru



MINUNATĂ A FOST RECOLTA ACESTUI AN ÎN R. P. CHINEZĂ!

Gigantul de la Sinanțzian

Eroicul popor chinez a construit pînă azi multe hidrocentrale, care trimit lumină în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Dar dintre toate cea mai puternică, mai uimitoare prin măreția ei, este cea de la Sinanțzian, a cărei construcție a început în 1957. Capacitatea ei totală va fi de 580.000 Kw., adică de 21 de ori mai mare decît a hidrocentralei Guantin, una din cele mai importante din China. Planul inginerilor prevedea ca ea să fie gata în 1961, dar harnicii constructori au hotărît s-o termine cu un an mai devreme. Și pentru a împlini acest țel minunat, ei nu precupețesc nici un efort.

In ajunul Sărbătorii Primăverii din anul acesta (18 februarie) comitetul de partid al șantierului a chemat muncitorii să sărbătorească prin muncă această zi. Și miile de muncitori au răspuns cu entuziasm la apel. Unii nu mai fuseseră acasă de mult timp și se pregăteau să meargă acum cu prilejul sărbătorii. Dar au renunțat cu toții.

O pildă însuflețită de eroism în muncă, a dat-o tînărul scafandru Cian Dă-lin, care într-un moment greu a lucrat 20 de ore sub apă, fără răgaz, primejduindu-și viața. Și asemenea exemple de eroism și abnegație sînt nenumărate.

Prin munca lor avîntată, constructorii de la Sinanțzian vor termina la timp hidrocentrala. Construcția aceasta gigantică va aduce multe foloase poporului chinez. Șapte linii de înaltă tensiune vor transporta curentul la Șanhai, Nankin, Hanciou și în alte regiuni, punînd în mișcare numeroase uzine. Marele lac de acumulare al hidrocentralei va aduna surplusul de apă, salvînd de la inundație o suprafață imensă: 300.000 mu de teren arabil. După amenajarea albiei rîului, pe cursul lui inferior vor circula vapoare de mărfuri și pasageri, iar apele lacului vor da anual 12 milioane tzini de pește.

...Curînd, poporul chinez va sărbători o nouă și mare izbîndă, în lupta pentru un viitor fericit.

VEȘTI

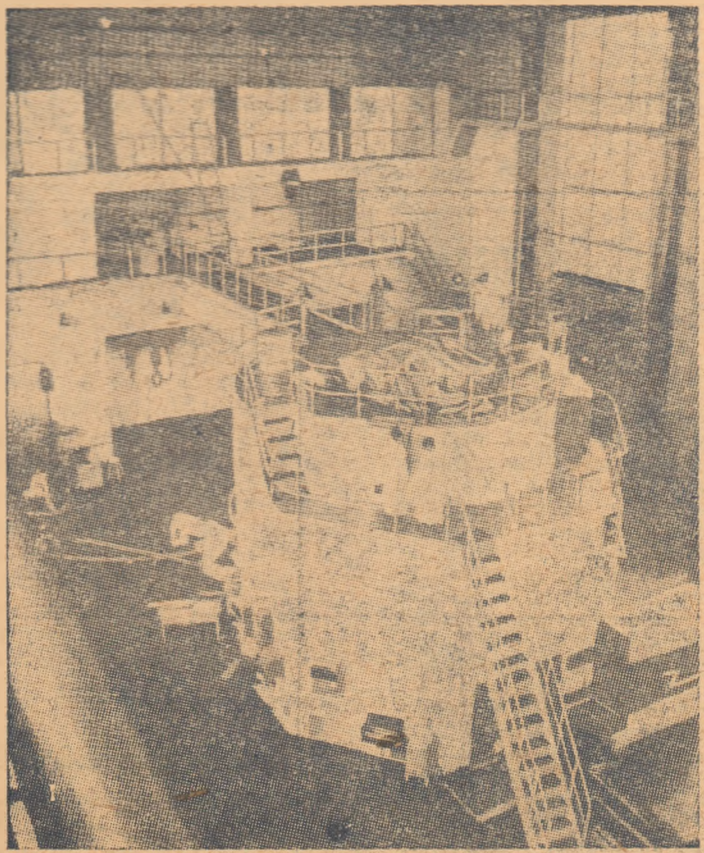
● **Anul acesta a intrat în construcție al treilea sector al noului oraș muncitoresc Poduba, din R. Cehoslovacă. Clădirile noi — din care cea mai înaltă are 16 etaje — vor adăposti încă 20.000 de locatari.**

● **R. P. Chineză, care înainte nu producea nici un fel de mașini agricole, fabrică astăzi peste 150 tipuri de tractoare.**

● **Încă 300 de cooperative agricole de producție au luat ființă anul acesta în R. P. Ungară.**

● **În regiunea mediteraniană a R. P. Albania, s-au plantat în anii puterii populare peste 200.000 de măslini, care constituie o bogăție de seamă a țării.**

Atomul în slujba omului



In Polonia a intrat în funcțiune primul reactor atomic experimental pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Știința, industria și medicina poloneză se vor dezvolta și mai mult folosind izotopii radioactivi furnizați de reactorul atomic.

Două

Meridianele pămîntului cunosc două lumi, două orînduiri deosebite. Una, la temelia căreia stă idealul măreț al păcii, al fericirii omului: e lumea socialistă, ale cărei popoare își făuresc cu hărnicie un viitor luminos. Cealaltă, întemeiată pe asuprire și exploatare, e lumea capitalistă, unde oamenii simpli luptă din răsputeri pentru libertate, pentru un trai mai bun.

* * *

UZINA MOBILĂ

Să construiești case multe și frumoase pentru oamenii muncii este o datorie pe care constructorii sovietici o îndeplinesc cu grijă și bucurie. Ei lucrează neîncetat la perfecționarea sistemelor de construcții. Cu ingeniozitate și pricepere a lucrat și unul din colectivele de ingineri din Moscova, care a proiectat o uzină mobilă de construit case.

Aceasta poate fi montată în orice loc unde se găsește var și nisip și dată în folosință în numai 10—12 zile.

Intreaga uzină nu are nevoie de fundație, întrucît totul se instalează pe pămînt. Uzina aceasta, în care nu lucrează mai mult de 20 de oameni, produce prefabricatele și asamblează în trei zile o casă.

Incă în cursul acestui an se vor construi 10 uzine de asamblat case.

BOGAȚIA DIN ADÎNCURI

Stara Planina... Frumusețea plină de poezie a acestor munți străvechi, e pomenită în multe din cîntecele poporului bulgar. Dar munții aceștia sînt vestiți nu numai prin pitorescul lor, ci și prin bogățiile din adîncuri, îndeosebi prin cărbune. Bazinul carbonifer Stara Planina a fost exploatat încă din vremea ocupației otomane, cînd aurul negru era transportat cu carele trase de boi. Multă vreme apoi, cărbunele de aci a umplut cu bani buzunarele capitaliștilor străini. Muncitorii lucrau în condiții grele, primejdioase, plătiți cu nimica toată.

Azi însă, bazinul Stara Planina a căpătat o nouă înfățișare. Geologii au cercetat și au descoperit zăcăminte noi, evaluate la 33 de milioane de tone de cărbune. S-au săpat puțuri și galerii noi, moderne, iar munca a fost, în mare măsură, mecanizată. Mii de muncitori au sosit aici din toate colțurile Bulgariei. Ei au găsit adevărate orășele care îi așteptau, cu case noi și confortabile, cu magazine, teatre și cinematografe. Un teleferic lung de 37 km. transportă cărbunele pînă la gara Tvardița, unde se construiește o mare coxerie ce va produce 300 de mii de tone de cox anual.

Bogăția neagră a adîncurilor este valorificată cu grijă de poporul bulgar și pusă în slujba unui țel minunat: construirea socialismului.

PENTRU PACE PENTRU VIAȚĂ

Un morman de ruine... Astfel arăta orașul Magdeburg, din Republica Democrată Germană, la sfîrșitul războiului. Din 106.000 de locuințe, 50.000 fuseseră distruse. Dar clasa muncitoare germană, avînd sprijinul neprecupețit al Uniunii Sovietice, a pornit la reclădirea orașului. Numai în cadrul primului plan cincinal al R.D.G. au fost date în folosință 10.000 de noi locuințe. Industria, care este azi inima orașului, a fost refăcută din temelii. Fosta uzină Krupp-Gusson era distrusă complet. Pe ruinele ei s-a înălțat uzina poporului, „Ernst Thälmann", una din cele mai mari fabrici din Germania democrată. Ea produce astăzi laminoare de oțel, fabrici de ciment și alte instalații industriale. Un fel de uzină a uzinelor... S-au mai clădit și alte fabrici uriașe: uzina „Karl Liebknecht", care produce motoare Diesel, uzina „Dimitrov", care produce escavatoare, uzina „7 Octombrie" care fabrică instalații de foraj și altele. Aceasta, fără să mai punem la socoteală marile șantiere navale, unde se construiesc vase pescărești sau unitățile industriei ușoare: mori, fabrici de conserve, de zahăr etc.

...Pe ruinele lăsate de război, poporul muncitor din Republica Democrată Germană, și-a clădit o țară înfloritoare. O țară în care fabricile și uzinele nu mai produc unelte ale morții, ci lucruri trebuincioase unei vieți pașnice.

Soarta muncitorilor italieni

Italia... Ca pretutindeni în țările în care stăpîni sînt capitaliștii, viața muncitorilor devine tot mai grea. Șomajul bîntuie, dînd pradă mizeriei mii de familii. Iar cei care totuși lucrează sînt nevoiți de multe ori să-și riște chiar viața, pentru o bucată de pîine. Este cunoscută tragedia minerilor din Sicilia. Aici se află cele mai primitive mine din lume. Transportul subteran se face cu cai orbi, fiindcă aceștia nu văd niciodată lumina zilei. Dar la minele din Gessalungo aceeași soartă o au nu numai caii ci și oamenii. In urma unei explozii de gaze, la două sute de metri adîncime, au murit opt mineri, 60 au fost răniți și foarte mulți au orbit.

Impotriva unor asemenea condiții neomenești de muncă, a salariilor de mizerie, se ridică valul de protest crescînd al muncitorilor din tot mai multe ramuri de producție. In ziua de 27 octombrie, la Roma, 100.000 de muncitori din transporturi au declarat grevă cerînd mărirea salariilor. Transporturile publice au fost aproape în întregime paralizate.

In întreaga Italie crește mișcarea de protest impotriva scumpirii prețurilor la alimente. La Reggio Emilia s-a organizat o zi de protest și luptă împotriva scumpetii. La Genova, o delegație de femei au cerut prefecturii scăderea prețului la alimente. La Novara, organizația sindicală unitară a oamenilor muncii a cerut scăderea prețului pîinii. La Parma s-a hotărît organizarea unei „săptămîni pentru apărarea consumatorului".

ZIUA MONDIALĂ A TINERETULUI

10 noiembrie 1945.

Unii dintre voi poate v-ați născut chiar în această zi, alții poate cu o lună două înainte sau după asta... Oricum ar fi, cei care astăzi aveți 13 ani — sînteți de o vîrstă cu organizația creată atunci la 10 noiembrie 1945, la Londra.

Trecuseră cîteva luni de la încetarea războiului. Omenirea întreagă sărbătorea pacea, dar avînd încă proaspete în minte ororile războiului, se organiza. S-a creat atunci, în toamna acelui an, Organizația Națiunilor Unite, organizație menită să vegheze asupra păcii în lume. Tineretul care a avut de suferit cel mai mult în război, la cîteva zile numai de la crearea Organizației Națiunilor Unite s-a organizat și el.

Astfel a luat ființă la 10 noiembrie 1945 Federația Mondială a Tineretului Democrat prin votul reprezentanților a 30.000.000 de tineri din 63 de țări. De atunci, ziua de 10 noiembrie, a devenit Ziua Mondială a Tineretului.

De la primii săi pași F.M.T.D. și-a legat activitatea de lupta popoarelor pentru pace și un trai mai bun. F.M.T.D.-ul a luat întotdeauna o poziție hotărîtă împotriva celor care vor să tîrască tineretul într-un nou război, împotriva imperialismului ațîțător la măceluri, împotriva colonialismului înrobitor. F.M.T.D. antrenează mase uriașe de tineri din toate țările în lupta pe care o duc oamenii simpli din lume, împotriva războiului atomic, împotriva reînvierii militarismului german, împotriva tuturor acțiunilor prădalnice, criminale, ale imperialismului.

Astăzi nu există nici o organizație internațională de tineret care să se bucure de prestigiul pe care-l are F.M.T.D.-ul. De-a lungul celor 13 ani care au trecut de la memorabila zi de 10 noiembrie 1945 — F.M.T.D.-ul s-a întărit, lărgindu-și rîndurile sale permanent. Astăzi din F.M.T.D. fac parte peste 200 organizații de tineret, reprezentînd 85 milioane de tineri din 97 de țări.

Tineretul patriei noastre, solidar cu tineretul lumii întregi a sărbătorit la 10 noiembrie Ziua Mondială a Tineretului și deschiderea Săptămînii Internațională a Studenților care în fiecare an are loc între 10—17 noiembrie

Aceste sărbători au intrat în tradiția mișcării internaționale democratice de tineret și sînt o expresie a aspirațiilor de pace și prietenie ale tineretului lumii.

Tineretul romîn sprijină din plin activitatea F.M.T.D. La toate manifestările inițiate de F.M.T.D. în decursul celor 13 ani de existență a sa a răsunat cu putere și glasul tineretului romîn. Uniunea Tineretului Muncitor, care face parte din F.M.T.D., în activitatea sa de întărire a legăturilor cu tineretul din celelate țări se călăuzeșt în mod permanent de politica externă a partidului și guvernului nostru, care contribuie la întărirea continuă a unității și coeziunii lagărului socialist în frunte cu U.R.S.S., la dezvoltarea relațiilor prietenești cu toate țările lumii pe baza principiului leninist al coexistenței pașnice.

Tineretul patriei noastre întotdeauna va lupta neobosit pentru pace și prietenie.

★

Cu ocazia sărbătoririi Zilei Mondiale a Tineretului și a Săptămînii Internaționale a Studenților, au avut loc în capitală, în ziua de 10 noiembrie, o seamă de manifestări. La Casa de cultură a tineretului din raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" a avut loc o entuziastă adunare, la care a participat tov. Virgil Trofin, prim secretar al C.C. al U.T.M. Despre Ziua Mondială a Tineretului a vorbit tov. Nicolae Roman, secretar al C.C. al U.T.M. La Casa de cultură a studenților „Grigore Preoteasa", cu prilejul deschiderii Săptămînii Internaționale a Studenților, a vorbit tov. I. Iliescu, secretar al C.C. al U.T.M., președintele Uniunii Asociațiilor Studenților din R.P.R.

Participanții la adunările festive au trimis mesaje de salut Federației Mondiale a Tineretului Democrat și Uniunii Internaționale a Studenților.

Asemenea adunări au mai avut loc la Iași, Galați și în alte localități din țară.

Impotriva asupririi

In capitala Argentinei, a avut loc o uriașă grevă de protest de 24 de ore, împotriva creșterii costului vieții, la care au luat parte peste 4 milioane de oameni.

Aproape 4 milioane de cetățeni din Japonia au luat parte la acțiunile organizate cu prilejul „Zilei luptei comune" împotriva legii care acordă noi împuterniciri poliției.

In capitala protectoratului englez Aden au avut loc puternice manifestații antibritanice. Localnicii au protestat împotriva arestării a doi ziariști arabi, care au avut curajul să demaște silniciile autorităților britanice. Poliția a tras în manifestanți, omorînd șapte persoane și rănind multe altele.



Priviți copiii din fotografie! Unul dintre ei pornise să se joace cu mingea. Dar pe străzile din orașul italian Biello nu-i loc pentru joacă. Copiii se alătură luptei părinților lor. „Tineretul luptă pentru dreptul la muncă și pentru pace". „La muncă egală, salarii egale", sînt lozincile sub care copiii manifestează alături de părinți.

ȘOMAJUL IN ANGLIA

Mărfurile străine invadează tot mai mult piața Angliei. Industria țării produce și ea, însă lipsa de cumpărători se face tot mai simțită. Astfel că uzinele engleze își reduc producția sau închid pur și simplu porțile. Sute de mii de muncitori sînt aruncați pe drumuri pradă foamei și mizeriei. Ei bat zilnic la porțile uzinelor pentru a putea găsi de lucru și a asigura familiilor lor hrana zilnică.

In momentul de față în această țară există peste 500 de mii de șomeri totali, cu aproape 200 de mii mai mulți decît anul trecut.

O NOUĂ NELEGIUIRE

Banca studentului japonez Iosiuki Miamura a rămas goală într-o zi. De atunci, colegii lui nu l-au mai văzut în mijlocul lor: studentul a fost asasinat de un militar american în apropierea bazei militare americane din raza prefecturii Saitama.

Față de această nouă nelegiuire, poporul japonez protestează cu indignare, cerînd ca asasinul să fie pedepsit. Dar comandanții americani, pentru care viața unui japonez nu valorează nimic, nici nu se gîndesc să ia măsuri.

POVARA IMPOZITELOR

In Spania franchistă crește teroarea polițienească. Sute de mii de spanioli sînt persecutați, iar închisorile din Barcelona, Bilbao și alte orașe sînt pline cu mii de deținuți. Printre ei sînt și mulți tineri care au participat la cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Moscova.

Nici libertatea nu aduce mari bucurii populației care trăiește în cruntă mizerie. Dar guvernul lui Franco nu vrea să știe asta și urcă mereu impozitele care apasă greu pe umerii muncitorilor și țăranilor. Deseori, populația spaniolă duce o adevărată luptă cu agenții fiscului. Așa de pildă, nu de mult, funcționarii ministerului agriculturii s-au dus la ...olla, localitate din apropiere de Saragosa pentru a strînge impozitele. Dar protestul populației, adunată pe străzi, i-a ...t să părăsească localitatea cu mîinile goale.

Unde soarele nu pătrunde niciodată

Pe străzile New-Yorkului se văd blocuri cu multe etaje, cocoțate la înălțimi amețitoare și înzestrate cu apartamente elegante.

Țara zgîrie-norilor oferă însă și un alt tablou, care este adevărata față a „democrației" americane. Milioane de familii sînt nevoite să locuiască în cocioabe insalubre, în subsoluri mucezite, unde niciodată nu pătrunde aerul și soarele.

O relatare a ziaristului Robert Alden, de la „New York Times" dă în vileag condițiile grele de locuit ale populației nevoiașe. Vizitînd o serie de locuințe, împreună cu guvernatorul statului New York, el a coborît într-un subsol, la o familie de muncitori. Singura cămăruță în care locuia această familie, nu avea nici o fereastră. „Locuința" era de fapt o încăpere ce adăpostise înainte o mașină electrică de calculat!

Dar viața oamenilor muncii din lumea capitalistă cunoaște situații și mai tragice, cum e aceea a lăcătușului francez Raphael, despre care a scris într-unul din numerele sale ziarul „L'Humanité".

Familia lui Raphael o ducea destul de greu. Cei doi copii gemeni, Daniel și Dominic, mai descrețeau însă frunțile părinților, le înveseleau zilele. Copiii aveau aproape șase săptămîni. Trezindu-se într-o dimineață, Raphael și soția sa i-au găsit pe amîndoi fără viață! Doctorul a constatat că moartea provenise din cauza lipsei de oxigen. Familia lui Raphael compusă din șase persoane, locuiește la subsol, într-o cameră fără ferestre, de 7 m p.

Pe străzile New-Yorkului și Parisului se înalță însă blocuri fastuoase...

Dincolo de zgîrie-nori



La periferia New-Yorkului, acolo unde nu mai sînt zgîrie nori, mizeria își arată chipul...

lumi

Știința

Originea și evoluția omului

Intr-un articol publicat mai înainte am arătat că Darwin a descoperit cauzele principale ale transformării speciilor. Este firesc deci să ne întrebăm, așa cum au făcut-o și alții, încă de la apariția darwinismului. dacă legile descoperite de marele naturalist se aplică sau nu la om. Cu alte cuvinte, putem explica apariția omului prin legile biologice ale darwinismului sau nu? Răspunsul este și da și nu. Și iată de ce. Știm cu toții că omul este un animal (respiră, mănîncă, se mișcă etc.) dar e un animal aparte, deosebit de toate celelalte. Iată de ce — în măsura în care omul e animal ca și toate celelalte — în aceeaș măsură i se aplică și legile vieții altor animale. Dar pentru că are și deosebiri foarte importante are și legi proprii de evoluție, pe care nu le au celelalte animale.

Dintre toate animalele cele mai asemănătoare omului sînt mamiferele, iar dintre mamifere, cele mai asemănătoare nouă sînt maimuțele antropoide, din care fac parte gorila, cimpanzeul, urangutanul. Scheletul nostru este alcătuit din aceleași oase ca acelea ale unei pisici de pildă, ale unui cal sau ale unei maimuțe. Organele interne sînt și ele foarte asemănătoare — inima este alcătuită la fel, vasele de sînge, nervii, mușchii sînt dispuși la fel. Asemănarea e deosebit de mare cu maimuțele. Astfel, maimuțele antropoide au ca și noi 32 de dinți, au unghii în loc de gheare, degetul mare se poate opune celorlalte degete, se pot îmbolnăvi de aceleași boli ca și omul iar sîngele lor este atît de apropiat de al nostru încît putem face transfuzii de la maimuță la om, și invers.

Bine. dar dacă este așa atunci nu cumva omul e doar o maimuță ceva mai deosebită? Nu. Intre om și maimuțe există multe și importante deosebiri care îi fac omului un loc aparte de toate animalele. Așa de pildă, omul umblă în poziție verticală și în două picioare. Din acest caracter rezultă alte trăsături anatomice: coloana vertebrală are două curburi, asemănîndu-se cu litera S, iar talpa piciorului este boltită. Cutia craniană e foarte mare, de aceea creerul omului este mult mai mare decît al oricărei maimuțe. Aceasta face ca activitatea psihică a omului să fie incomparabil mai mare decît a celorlalte animale. Ce ne arată toate aceste asemănări și deosebiri ale omului, față de celelalte animale? Ne arată pe de o parte că omul este înrudit cu animalele, mai ales cu maimuțele, avînd probabil niște strămoși comuni cu ele, dar pe de altă parte ne arată că omul ocupă un loc cu totul deosebit de restul animalelor.

Ce dovezi avem că omul se trage din niște maimuțe primitive? S-au găsit o serie de fosile care nu sînt decît resturile unor forme de trecere de la maimuță la om.

Acum să revenim la întrebarea de la început: Care au fost legile, cauzele care au determinat această transformare a maimuței în om? O parte din aceste legi sînt comune cu legile evoluției tuturor animalelor. Avem de-a face în primul rînd cu selecția naturală indicată de Darwin. Probabil că un neam de maimuțe care trăiau în copaci au trebuit să se învețe cu noile condiții de viață, atunci cînd clima răcindu-se pădurile au început să se restrîngă. Aceste maimuțe s-au învățat să trăiască pe pămînt. Desigur că supraviețuiau numai acelea care reușeau să umble, să alerge în două picioare și să se apere cu mîinile mai bine decît altele. Dar acesta e numai primul pas. Pasul hotărîtor al trecerii de la maimuță la om l-a arătat Frederic Engels: a fost apariția procesului muncii — ceva cu totul nou, inexistent la toate celelalte animale. Atunci cînd acești strămoși au început să folosească pietre, bețe drept unelte de atac și apărare, cînd au început să cioplească aceste unelte, spre a le folosi mai bine, atunci acest strămoș a pășit pe o cale nouă, ieșind de sub oblăduirea legilor biologice. De atunci viața și evoluția lui sînt determinate mai ales de legi speciale rezultate din munca omului și din viața lui în cadrul societății. Construind și perfecționînd, uneltele se perfecționează mîna omului, căpătînd mișcări tot mai fine, mai variate. Uneltele, utilizarea și perfecționarea lor, puneau omului mereu noi probleme în lupta lui grea pentru viață. Aceasta făcea ca omul să gîndească mereu, să găsească soluțiile cele mai potrivite în situații diferite, ceea ce ducea la dezvoltarea neîncetată a sistemului nervos, a creerului. Viața omului se desfășoară în colectiv, în societate. Omul era prea slab fizicește ca să reziste singur fiarelor sălbatice și asprimilor climei. In societate însă, acești strămoși ai noștri se ajutau unii pe alții, făceau vînătorii în comun, întrețineau focul, etc. Așa încetul cu încetul, a apărut la om nevoia de a comunica și altora impresiile și gîndurile sale. Odată cu aceasta s-au dezvoltat legăturile lui sociale în procesul muncii și a apărut o altă trăsătură: limbajul articulat pe care nu-l are nici un alt animal.

Iată dar, de ce am spus că legile după care evoluiază omul nu sînt legi biologice. Ele sînt legi sociale, pentru că sînt determinate de muncă, de viața în colectiv, adică de fenomene strîns legate de existența societății omenești. Iată de ce este profund greșit, neștiințific, să încerci a aplica la om (la societatea omenească) legile biologice descoperite de Darwin în lumea animalelor și a plantelor.

N. BOTNARIUC





I În căutarea hranei

II O luptă cu mamutul

SPORT

Inaintea etapei regionale

Duminică a luat sfîrșit etapa a III-a la jocurile sportive ale Spartachiadei pionierilor și școlarilor în toate raioanele din regiunea Oradea.

Pe stadioane au fost prezente cele mai bune echipe de fotbal, handbal și volei, băieți și fete. Lupta a fost aprigă, iar cîștigătorii au fost desemnați abia în ultimele minute de joc. Majoritatea meciurilor au luat sfîrșit cu scoruri strînse.

CEI MAI BUNI

La faza regională a spartachiadei se vor prezenta 11 echipe de fotbal, handbal fete, handbal băieți, volei fete, volei băieți și oină. Dintre toate însă pentru etapa următoare — pe zonă — trebuie să se califice doar cîte una la fiecare disciplină: cea mai bună.

După felul în care s-au desfășurat întrecerile de pînă acum se pare că lupta se va da între echipele Școlii de 7 ani nr. 1 din Șimleul Silvaniei, Școlii medii mixte din orașul Petru Groza și aceea a Școlii medii din comuna Chișineu-Criș — la fotbal. In rest, la celelalte jocuri sportive, șanse mai mari de a se califica pe primul loc la faza regională au: Școala de 7 ani germană din Sîntana (handbal băieți), Școala de 7 ani Sărmășag (handbal fete), și Școala de 7 ani Sudrigiu la oină. Acestora li se mai alătură, bineînțeles, și echipele orădene clasate pe primul loc la faza pe oraș.

LIPSURI

Vom arăta numai două lipsuri mari în ceea ce privește organizarea. Este vorba de faptul că la etapa raională de la Criș nu a fost prezentă nici o echipă de fete, iar la Salonta — la aceeași etapă, nu au participat decît școlile din oraș.

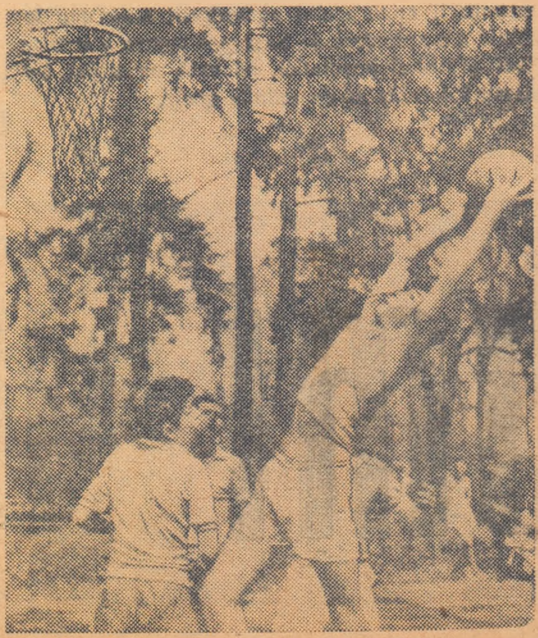
Ce au de spus organizatorii în legătură cu acestea?...

PLANURI

In general, se poate spune că etapa raională a spartachiadei s-a desfășurat așa cum trebuie. A mai rămas să se desfășoare etapa pe regiune. Organizatorii au pus la punct ultimele amănunte. La această etapă vor participa peste 500 de pionieri și școlari. Intrecerile — care încep sîmbătă la orele 11 și vor continua duminică — se vor desfășura pe stadionul „Metalul" din oraș.

D. EMIL

Orice intervenție a apărătorilor este inutilă. Urmărită de privirile îngrijorate ale jucătorilor, mingea va porni către panou... Coș?...



Categoria A la fotbal

Duminică 9 noiembrie 1958 s-a consumat și cea de a opta etapă a campionatului categoriei A la fotbal.

Nu lipsită de surprize, etapa a furnizat întreceri viu disputate care s-au încheiat cu rezultate mai puțin așteptate; în afară de Dinamo, echipele bucureștene au fost învinse în etapa de ieri. Iată acum rezultatele: C.C.A. București a fost învinsă de Dinamo-Bacău cu 2-1 (la pauză 1-1). Este a doua oară cînd C.C.A. părăsește terenul învinsă de Dinamo Bacău. Deși a dominat tot timpul, și chiar a înscris un gol în minutul 17 prin Alexandrescu, C.C.A a cedat în repriza a II-a, jocului mai activ al echipei din Bacău.

Cu elemente tinere în formație cu Mețcas, Tăuceanu, Igna și alții U.T.A. a întrecut Progresul București cu 3-1 (2-0 la pauză).

La Cluj, cei 10.000 de spectatori de pe stadionul Gh. Gheorghiu Dej din localitate au asistat la cel de-al cincilea meci nul al echipei Știința-Cluj. Rezultat: 0-0.

Farul-Constanța a pierdut din nou, de data aceasta în fața echipei Dinamo-București. Scorul întîlnirii 4-1. Golurile au fost marcate în ordine de Vasile Anghel minutul 38, Nicușor, minutul 57 și încă de două ori V. Anghel în minutul 60 și 75.

Jucînd cu multă ambiție și cu voință de a cîștiga, Petrolul-Ploești a învins cu 3-1 formația Rapid București. In fruntea clasamentului se află Dinamo-București cu 15 puncte, urmată de U.T.A. cu 9 puncte și Petrolul cu 8 puncte.

IN AMINTIREA CELOR CAZUȚI

Intr-o zi, bătrînul Mareu Nicolae, îngrijitorul parcului de cultură din fața Palatului Navigației din Galați, văzu o mulțime de pionieri intrînd în parc, cu sape și greble pe umeri.

— Ia te uită ce ajutor mi-a venit! spuse el bucuros. Aveți de gînd să faceți treabă bună, flăcăilor?

— Da, răspunseră toți într-un glas.

— Atunci veniți să vă dau de lucru. Astăzi chiar am multă treabă. Aici trebuie săpat pămîntul, iar stratul acesta trebuie greblat și semănat cu iarbă, spuse el.

După ce munca se sfîrși, mai statură de vorbă.

— Voi cunoașteți însemnătatea acestui monument? întrebă moș Marcu.

— Da, acest monument a fost înălțat în amintirea muncitorilor din Galați care, la 13 iunie 1916 au fost uciși de gloanțele burghezo-moșierimii, spuse Valsami Victoria.

Pionierii cunoșteau multe lucruri despre monument. L-au ascultat de atîtea ori pe bătrînul muncitor de port Eduard Cașa povestind despre evenimentele de la 13 iunie 1916. De la membrii de partid, de la părinți, și profesorii lor, pionierii au aflat că muncitorii din Galați nu voiau ca țara noastră să intre în primul război mondial, că ei doreau pace, condiții mai bune de trai și pîine. Burghezo-moșierimea le-au dat însă gloanțe. La 13 iunie 1916 cînd muncitorii din Galați demonstrau pașnic pentru lozincile: „Vrem pace! Jos războiul!", criminalul sublocotenent Eliade a dat ordin ca armata să tragă în mulțime. Au căzut atunci secerați de gloanțe nouă muncitori în frunte cu Spiridon Vrînceanu și Pascal Zaharia și o mulțime de răniți. In memoria muncitorilor gălățeni, căzuți la 13 iunie 1916, s-a ridicat un monument în parcul de cultură din fața Palatului Navigației. Pionierii de la Școala de 7 ani nr. 4 au luat sub îngrijirea lor acest monument.



Miinile harnice ale pionierilor din Băneasa-București îngrijesc cu dragoste monumentul eroilor sovietici care s-au jertfit pentru eliberarea țării noastre.

DETAȘAMENTUL DE PIONIERI

(urmare din pag. a II-a)

Colectivul de conducere se îngrijește și de pregătirea școlarilor pentru a deveni pionieri, de editarea gazetei de perete, pentru care numește un colectiv de redacție alcătuit din 3—5 pionieri, de ținerea la zi a jurnalului detașamentului.

Colectivul de conducere al detașamentului se preocupă de pregătirea pionierilor din clasa a VII-a care au împlinit vîrsta de 14 ani și vor să devină utemiști.



O FAMILIE FERICITĂ

Pe vremuri, cu 15—20 de ani în urmă, cuvîntul „orfelinat" îi făcea pe oameni să ofteze compătimitor doar la simpla lui pronunțare. Orfelinate, se numeau pe atunci casele de copii orfani. Și aici, în aceste orfelinate, mizeria orînduirii capitaliste își punea din plin pecetea, ca și pe viața întregului popor muncitor. O sală scundă, afumată și igrasioasă, cîteva zeci de copii slabi și înfrigurați, înghesuindu-se în jurul străchinilor cu puțină fiertură de linte, sub privirea rece și loviturile bastonului „educatorilor" — iată tabloul unui asemenea orfelinat.

Astăzi, prin nemărginita grijă a partidului nostru pentru viața și viitorul copiilor patriei, tabloul de mai sus a devenit o simplă amintire. Unul dintre nenumăratele aspecte ale acestei griji părintești este constituit și de Casa de copii școlari nr. 1-fete din Constanța.

Sînt acolo 66 de fete, între 7 și 14 ani. Foarte multe sînt pioniere. Cînd, la amiază, ies pe poarta Casei și se îndreaptă către școală, ți-e mai mare dragul să le privești. Uniformele lor școlare le sînt sclipitor de curate, pașii deosebit de vioi și glasurile cu totul vesele... Nimeni n-ar bănui că s'nt lipsite de părinți. Da, ele sînt lipsite de părinți, dar au totuși o familie: familia Casei de copii.

Pe scurt

Cele 65 de prietene își petrec ziua în felul următor: dimineața, în sălile de studiu, amiaza, la masă, după amiaza, la școală, seara, în holul Casei de copii, iar noaptea, desigur, în dormitoare. Printre ele se află și romînce și tătăroaice și turcoaice. Cu toate învață destul de bine, iubesc lucrul de mînă și muzica executată la mandolină. Au de altfel și o orchestră căreia i-a mers vestea nu numai în țară ci și peste hotare.

Visuri care se vor împlini

Privindu-le pe cele 65 de fete de la Casa de copii din Constanța, cu greu îți poți închipui că au existat cîndva vremuri cu orfelinate precum cele amintite mai înainte. Iată cît sînt de vesele fetele acestea, de încrezătoare în viață, de optimiste... Badea Aurelia scrie versuri, Damian Elisabeta desenează, Mihnea Angela aleargă 60 de m. în 8 sec. și-i place să gătească... Pline de sîrguință, ele se gîndesc cu seriozitate la viitor. Ianula Elena (altă poetă) vrea să devină profesoară de limba rusă. Ianuia Olimpia, soră de spital, Mihai Victoria (și ea scrie poezii!) țesătoare, Manea Oița, prietena ei, tot țesătoare — și așa mai departe. Li se vor împlini visurile? Cu siguranță! Iată, de pildă, ce au devenit cîteva dintre fetele care au stat înaintea lor la Casa lor de copii: Căliceanu Maria, țesătoare, Hagiu Elena, studentă la filozofie, Mînciu Maria și Vătășescu Maria, surori, Petcu Fănica, învățătoare, Gașpar Elena, Vișan Florica, Torbă Ioana, lucrătoare în zootehnie, Roșca Maria, studentă la filologie.

Nimeni nu se p.ictisește

In ziua cînd am fost acolo, o zi obișnuită, fetele se pregăteau pentru petrecerea timpului liber în următoarele zile. Aveau să meargă, de pildă, la film, apoi pe litoral, cu mașina și, în cele din urmă, să facă cunoștință cu un nou instructor de dansuri. Acestea, firește, înafara activităților obișnuite ca, de pildă, lucrul de mînă ori muzica. Ah, n-ați auzit-o încă pe Rezmie Kadîr cîntînd turcește, în acompaniamentul la mandolină al Victoriei Mihai? Păcat!...

O legătură firească

Mai sus am pomenit despre faptul că Elisabetei Damian îi place să deseneze. Unul dintre desenele ei cele mai reușite e intitulat „1905—1917". El se referă la revoluția rusă din 1905 și la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Mi se pare că trebuie neapărat să recunoaștem legătura firească dintre drumul deschis omenirii muncitoare de către Marea Revoluție și felul în care trăiesc fetele de la Casa de copii de aici. Viața lor, lipsită de griji, îndrumată cu atenție, cunoscînd și învățătură și odihnă și distracție — ne înfățișează într-un chip cît se poate de limpede, cum se trăiește într-o țară socialistă, condusă de clasa muncitoare, în frunte cu Partidul ei.

AL. OVIDIU ZOTTA

VISUL IRINEI

Irina mai are și acum cravata roșie de pionier. O păstrează ca pe o scumpă amintire a unei copilării din care nu a ieșit încă, a unor zile fericite petrecute în școală, în organizație. Acum Irina Barabaș este elevă în anul I G la Școala profesională nr. 1 din orașul Timișoara, la secția croitorie. Cum și-a ales ea această profesie? E destul să stai cîteva minute de vorbă cu Irina și să afli că nu la întîmplare și-a ales ea școala profesională și tocmai secția de croitorie.

★

Sînt cîțiva ani de cînd pioniera Barabaș a pășit, sfioasă, pe poarta Palatului pionierilor din Timișoara și șovăind, s-a îndreptat spre camera în care funcționa cercul miinilor îndemînatice. Să participe la acest cerc, era o veche dorință a Irinei. Fiecare își face visuri și planuri de viitor și, odată cu croiala rochițelor, hăinuțelor, sau bonetelor pentru păpuși, Irina își „croia" și planurile sale. Desenîndu-și singură modelele pe care le lucra, Irina se și vedea într-o sală de fabrică mare, cu sute de mașini de cusut, cu un panou pe care, cu litere de-o șchioapă să scrie: „Secția croitorie. Irina Barabaș fruntașă în întrecerea socialistă".

Au fost și zile cînd se îndoia că va reuși să coasă un anumit fel de modele care nu-i reușeau de la început. Dar aceste îndoieli ale ei se risipeau curînd, după ce conducătoarea cercului, tovarășa profesoară Georgescu o sfătuia, o îndruma cu drag. Perseverența, dragostea de muncă, de profesia ei, au făcut din Irina una din fruntașele cercului.

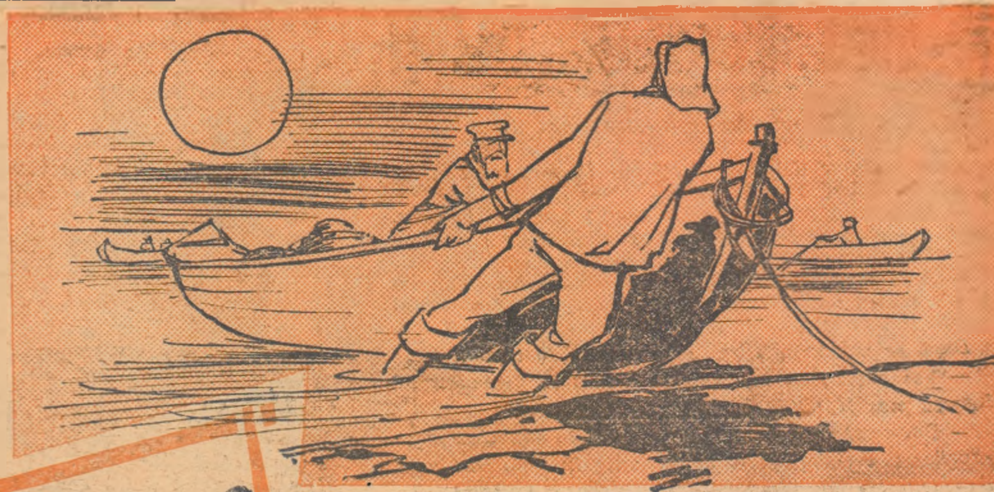
Cînd toamna aceasta a pășit pragul școlii profesionale, Irina nu mai era nici sfioasă și nici emoționată. Bucuria că se apropie mai mult de visul său, de cunoașterea tainelor meseriei pe care o îndrăgise era prea mare.

S. GEORGESCU



GH. D. VASILE

M I N U N I



Pătind prin munți să baticul deco:,
Tu ai văzut dantelele din peșteri.
Cînd tremura minunăț'a lor —
Ți-ai întrebat: — Cin' le-a făcut,
ce meșteri ?

Coloane de ca'car pe umeri țin
Granitul munților ca-n aer stie
Și-ți pare că de tremura puțin
Cad munții-n hăuri ca desprinsi
din caie...

In bezne boltit ce s-a zămis'it
Aici mai scundă, colo mai înaltă,
A stăruit un sculp'or iscusit
Și a cioplit cu ne atrecută dal ă?

...Pic, pic! Prin peșteri trece un ecou,
In cercuri cris'aline și rotunde
Un strop scinte'etor de apă, nou,
Mirarea ți-o-nțelege și răspunde.

De sus a sfredelit ca un șurub
Intregul munte pe cărări cotite
Să poarte ca pe ar pi de hulub
Minunea-ncremenită-n stalactite.

Cu cîtă trudă drumul voinicesc
Și l-a urmat tăind în două munții?
Căci stalactitele în el lucesc
Ca rodul muncii în sudoarea frunții.

Versuri

Fierarul



Scinteile din fierul ars țîșnesc
și-ncep să zboare roitor prin spații:
pe cerul nopții stele de sclipesc
la el, aici, vezi alte constelații.

Fierarul, repezind un braț avan,
se mișcă luminat de vîlvătaie,
și fierul între clește și ciocan
ca ramura de salcie se îndoaie.

Puterea-i joacă-n mușchi ca focu-n fum
și-i priceput la toate deopotrivă;
cu-o șină-mbracă roțile acum,
un car mai nou s-avem în colectivă.

stau armăsarii blînzi și-așa supuși
cînd în potcoave de argint i-ncalță,
iar ca s-ajungi ușor la corcoduș —
c-o mînă numai ca pe-un fulg te-naltă.

...Scînteile se rup din fieru-ncins
și se rotesc ca stelele în spații,
și el, înalt și de lumină aprins,
e creatorul noii constelații.

Cîntec de pescar

Pe un copil cu ochii vii
Ce se juca fără habar
L-am întrebat: „Ce vrei să fii?"
El mi-a răspuns uimit: „Pescar"

De ce pescar?... Și-atuncea, el
Ca unul care știe bine,
M-a luat de mînă, cătinel,
Și-a zis atîta: — „Hai cu mine!"

M-am dus cu el. Și mi s-a-ntins
In față apa albăstrie.
Avea o mie de oglinzi
Și soarele, în toate-o mie.

Am așteptat la mal cînd curg
Din larguri bărcile, aproape.
Trecuse vremea de amurg
Și luna se spărsese-n ape

Tîrziu, o barcă, înspre mal,
C-un felinar cît o alună,
Tăia săltînd din val în val
Oglinzile de-argint și lună.

Privind spre felinaru-ales
A spus atîta numai: „Gata!"
Și eu atunci am înțeles:
„Cu barca asta vine tata".

De braț m-a prins în urmă, iar,
Și-o vorbă nu putea să-mi spună,
Și-un sîmbure de felinar
Tăia oglinzile de lună.

ROUA FRUNȚII

Frumoasă-i munca unui picur mic
Ce sfredelește stînci încremenite.
Cu trudă îndelungă, pic, pic, pic,
In peșteră-și atîrnă stalactite.

Ori cît de mică, munca-i cu temei,
Doar ea aduce-n viață frumusețe!
Și orice muncă azi, minunea ei,
In stalactite poate să și-o-nghețe!

Să ne uităm din mare la Bicaz,
Din plaur către vîrfuri de ieruncă.
A noastră-i toată frumusețea azi,
Pe care-n țară-o făurim prin muncă.

Și să muncim, mereu mai avîntat,
Sub steagu-acesta să se-nalțe pruncii,
Cînd libertate-n țară-am căpătat
Și-am căpătat în țară dreptul muncii.

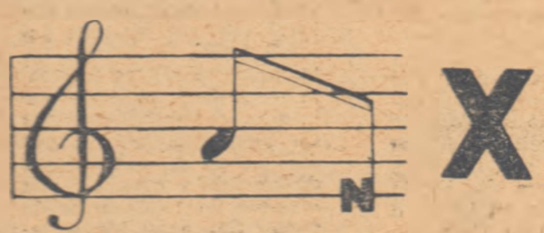
Și să muncim în soare și-n furtuni,
La șarjă, și în mină, și la sapă,
Că-n roua frunții strălucesc minuni,
Ca stalactitele-ntr-un strop de apă.

JOCURI • JOCURI • JOCURI • JOCURI

MONOVERBE



(4 — 6)



(4 — 7)

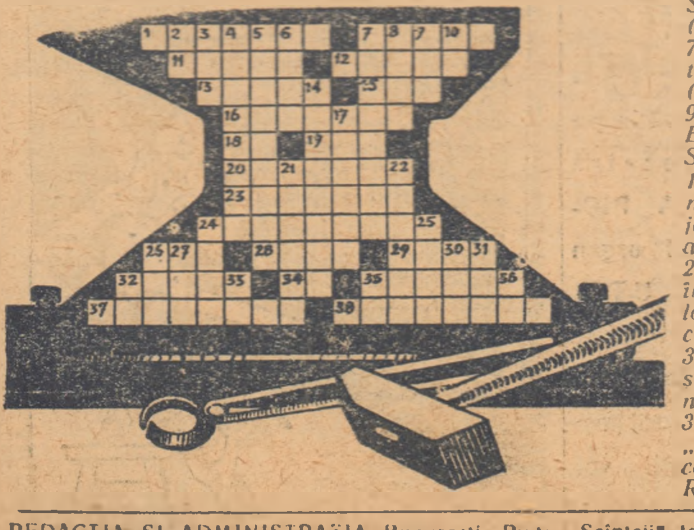
CE SA FIU

ORIZONTAL:

1. Să fac mobilă; 7. Să scot cărbuni; 11. Să macin făină; 12. Oțelul; 13. Să fac sobe; 15 Obicei; 16. Locul de muncă al lăchistului; 18. Erbiu; 19 Act pentru eliberat materiale; 20. Să fac teracote; 23. Neînțelegeri (Olt): 24. Să lucrez la sobe; 26... — ...San, operă de Puccini; 28. A aerisi; 29. Pădurice de tei; 32. Să conduc automobilul; 34. Titan; 35. Să fac încălțăminte; 37. Să fac pînză pentru îmbrăcăminte (pl); 38 Să am grijă de motoare (pl).

VERTICAL:

2. Ion Moraru; 3. Bătrîn; 4. Brutar, tinichigiu, fierar, strungar etc. (sing); 5. Să fac lucrări de laborator (fem.): 6. Sprijină vița; 7. Să duc produsele noastre peste mări și țări (pl.); 8. Nume masculin; 9. Cuiul tinichigiului; 10. Ecaterina Teodoroiu; 14. Să prelucrez metalele (pl.); 17 Ou... în picior; 21. Falnici; 22. Gogoașă de stejar; 24. Să cînt în versuri avîntul muncii creatoare; 25. Lucrare scrisă; 26. Se înaltă în mijlocul fabricilor și uzinelor; 27. Cunoscută marcă de motociclete; 30. Slăvește munca în vers și melodic; 31. Nici ai mei, nici ai tăi; 32. Seleniu; 33. Literă grecească; 35. „...să fiu", versuri pentru copii de Maiakovski; 36. Rece!



Manifestări culturale cu ocazia zilei de 7 NOIEMBRIE

Ca o dovadă de înaltă cinstire adusă măreței sărbători de 7 Noiembrie, vineri seara trei teatre din capitală au prezentat în premieră piese din dramaturgia sovietică. Teatrul Armatei a prezentat în sala Magheru „Intervenția" de L. Slavin, la Teatrul Municipal a avut loc premierea piesei „Omul cu arma" de N. Pogodin, iar la Teatrul Evreesc de Stat, „Intîlnire cu tinerețea" de A. Arbuzov.

Tot vineri seara pe scena Teatrului de Operă și Balet din București oaspeții țării noastre, balerinii sovietici Nina Ciorohova și Iurii Gofman, soliști ai Teatrului Mare Academic de Stat din Moscova, artiști emeriți ai R.S.F.S.R. și-au dat concursul la minunatul spectacol — balet „Călărețul de aramă" de Glier.

Muncitorii de la uzinele metalurgice „Tudor Vladimirescu" au oferit spectatorilor un frumos program de cîntece și dansuri pe scena noii Case de Cultură a Tineretului din raionul „Nicolae Bălcescu". Alături de ei, echipele de dansuri de la fabrica de bere „Rahova" au fost îndelung aplaudate pentru suitele de dansuri din Năsăud și de pe meleagurile bănățene.

Bineînțeles formațiile artistice ale Casei de cultură raionale „N. Bălcescu", alcătuite din muncitori, funcționari, studenți, elevi, gospodine, nu s-au lăsat mai prejos, prezentînd un bogat program de dansuri, cîntece și recitări. Seara s-a încheiat tîrziu cu dans și voie bună.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București, Piața „Scînteii" tel. 17.60.10; 17.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din școli.
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".